

4. Про зовнішньоекономічну діяльність: Закон України від 16 квітня 1991 року № 959-XII URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/959-12#Text>.

5. Шинкаренко А.В. Бухгалтерський облік експортно-імпортних операцій. *Наукові праці Кіровоградського національного технічного університету. Економічні науки*. Кіровоград: КНТУ, 2015. Вип. 7, ч. II. С. 254.

Михайло Корчинський

ЛІЗИНГОВІ ОПЕРАЦІЇ В ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНІ ДІЯЛЬНОСТІ : ОБЛІКОВИЙ АСПЕКТ

Практика купівлі-продажу основних засобів на умовах фінансового лізингу сьогодні досить поширена серед суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності. Діяльність у сфері зовнішньоекономічній, що пов'язана з орендними взаємовідносинами – є орендними операціями в зовнішньоекономічній діяльності, які регулюються такими нормативними документами: Цивільним кодексом, Господарським кодексом, ПСБО 14 «Оренда», МСФЗ 17 «Оренда», Законом України «Про оренду державного та комунального майна».

Зважаючи на відсутність визначення поняття «зовнішньоекономічні орендні операції» в чинному законодавстві та виділення суттєвих характеристик категорії «оренда» у нормативних документах під зовнішньоекономічними орендними операціями розуміють господарські операції суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності, що побудовані на взаємовідносинах між вітчизняними та іноземними суб'єктами господарювання та полягають у передачі необоротних активів орендодавцем орендарю, на строк та плату, встановлену договором оренди. Однією із своєрідних форм оренди є лізинг, тому в сфері зовнішньоекономічної діяльності виникає явище міжнародного лізингу. Слід відзначити, що окремої законодавчої бази для регулювання міжнародного лізингу в Україні немає, однак, у 2006 році Україна приєдналася до Конвенції про міждержавний лізинг [1]. Даним документом визначено, що «міжнародний лізинг – це лізингова діяльність, в якій беруть участь лізингові компанії та господарюючі суб'єкти будь-яких двох і більше іноземних держав».

Як зазначає Л.І. Хомутенко [2] «у формі міжнародного лізингу може використовуватися будь-який різновид лізингових угод. У міжнародній практиці найбільш застосовуються три основні види лізингових угод: лізинг з умовним продажем, чистий лізинг, лізинг з опціоном. Окрім цього, не менш цікавим є леверидж-лізинг. Форма леверидж-лізингу, є однією з найбільш складних різновидів лізингових операцій, оскільки передбачає багатоканальне

фінансування й залучення багатьох суб'єктів ринку, в тому числі і нерезидентів. За своєю суттю, леверидж-лізинг – це операція, за якої велика частка (за вартістю) наданого в оренду обладнання отримується у найм у третьої сторони (інвестора), і в першій половині терміну оренди здійснюються амортизаційні відрахування за орендне обладнання та сплата відсотків за взятою позикою наефект відстрочки податків».

Серед орендних операцій найбільше поширення в міжнародній торговій практиці одержали лізингові операції. Порядок здійснення лізингових операцій регулюється нормами Закону України «Про фінансовий лізинг». Лізинг являється міжнародним, коли лізингова компанія і орендатор, лізингова компанія і постачальник чи всі три учасники операції знаходяться в різних країнах.

За договором фінансового лізингу лізингодавець зобов'язується набути у власність річ у продавця (постачальника) відповідно до встановлених лізингоодержувачем специфікацій та умов і передати її у користування лізингоодержувачу на певний строк не менше одного року за встановлену плату (лізингові платежі). Після закінчення терміну дії контракту лізингоодержувач може повернути об'єкт оренди лізингодавцю чи купити його за кінцевою вартістю. Загалом схема придбання та передачі обладнання в лізинг у має такий вигляд (рис .1).

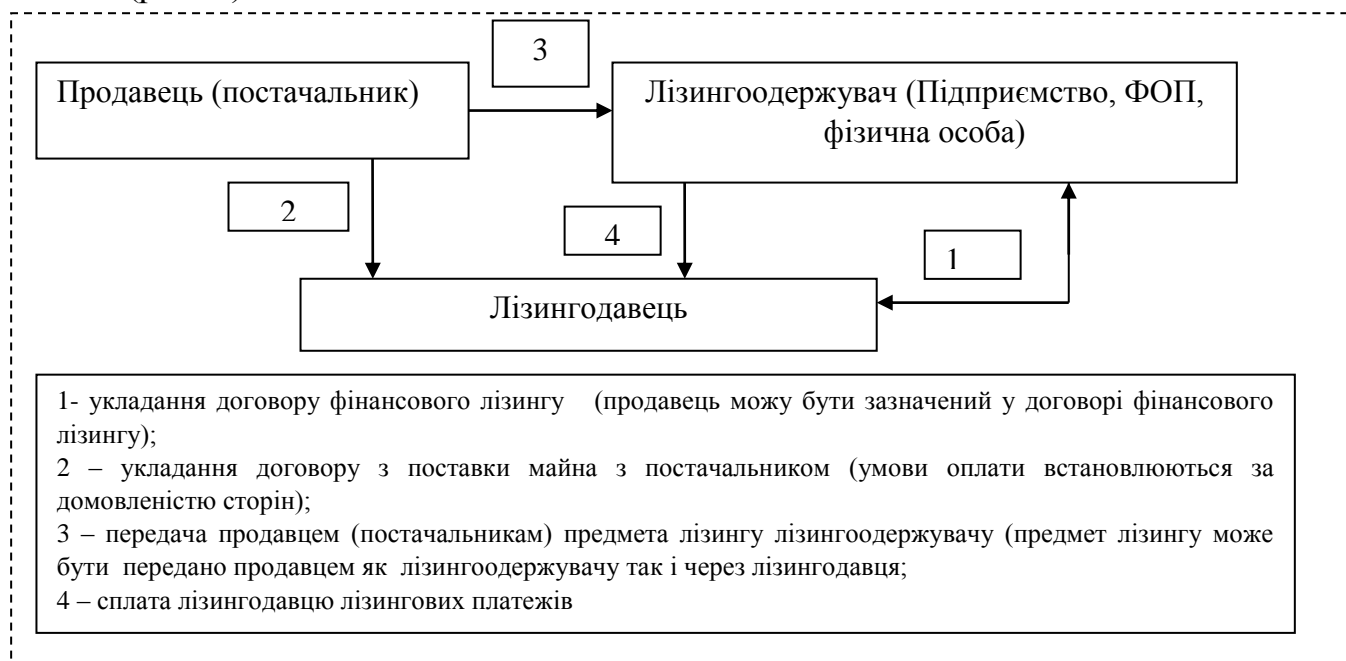

Рис. 1. Схема здійснення лізингових операцій

З метою здійснення лізингових операцій між лізингодавцем і лізингоодержувачем укладається договір. Договір лізингу (лізинговий контракт) – укладена у письмовій формі угода між лізингодавцем та лізингоодержувачем, спрямована на встановлення, зміну або припинення

цивільних прав і обов'язків у зв'язку з предметом лізингу[1].

В обліку фінансовою вважають оренду, що передбачає передачу орендарю всіх ризиків та вигод, пов'язаних з правом користування та володіння активом. Передачу спеціально придбаних основних засобів у фінансову оренду в обліку прирівнюють до продажу необоротних активів. Лізинговий платіж за договором фінансового лізингу, як правило, уключає дві складові: суму компенсації вартості предмета лізингу та суму відсотків (винагороди) за надане у фінансовий лізинг майно (фінансові доходи/витрати). Фінансовий дохід між звітними періодами протягом строку оренди розподіляють із застосуванням орендної ставки відсотка до залишку дебіторської заборгованості орендаря на початокзвітного періоду.

Список використаної літератури

1. Конвенція про міждержавний лізинг URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/997_179#Text
2. Хомутенко Л.І. Міжнародний лізинг як альтернатива традиційного кредитування. *Облік, аналіз, та аудит в умовах міжнародної інтеграції України* : зб. матер. Всеукраїнської наук.-практ. інтернет конф., 12 грудня 2013 р. Донецьк : ДонДУУ, 2013. С. 195-198.
3. Шульгіна Л.М., І.П. Баліцька Сутність поняття «міжнародний лізинг» *Сучасні проблеми економіки і підприємництва*: Збірник наукових праць. Випуск 12. Київ: ІВЦ Видавництво «Політехніка». 2013. URL: <http://sb-keip.kpi.ua/issue/view/2656>

Михайло Мороз

ЧИННИКИ ВПЛИВУ ТА УМОВИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ АУДИТОРСЬКИХ ПОСЛУГ

Для того щоб надавати аудиторські послуги високої якості, суб'єктам аудиторської діяльності потрібно дотримуватися організованої системи її контролю. Саме належне функціонування системи контролю якості є необхідною складовою здійснення аудиторської діяльності, зокрема в частині проведення аудиту фінансової звітності та надання інших супутніх послуг. Завдяки механізмам і інструментам зі здійснення контролю якості, в тому числі з боку Аудиторської палати України (АПУ) та інших інституцій, досягається належний рівень надання аудиторських послуг і формування неупередженої,